

ನಕ್ತ ಯಾತ್ರಿಕರು

ಹೀರೆಯಕ್ಕೂ, ಕನಸಿಗೂ ಬಿಡಿಸಲಾರದ ನಂಟು. ಇದು 'ಉರು ಹೊಗೆನ್ನುತ್ತದೆ, ಕಾಡು ಬಾ ಎನ್ನತ್ತದೆ' ಎನ್ನುವ ವಿರಕೆಯ ಕಾಲವಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಕನಸು ಸಹಜ. ಕನಸಿಲ್ಲದವನು ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದು ಎನ್ನುವಂತೆ ಹಾಗೇ ಬಂದು ಹೀಗೆ ಹೊಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಸಹಜ ಕನಸುಗಳು ಈರೆಲೆಬೇಕು ಎಂಬ ಒತ್ತಡ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಕನಸಿಗೂ, ಹಗಲುಗಣಸಿಗೂ ಅಪಾರಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿವೆ. ಭದ್ರಬುನಾದಿಯಿಷ್ಟ, ಸಾಧ್ಯಾಸಾಧ್ಯತಯ ಅರಿವ್ಯಾಖ್ಯ ಕನಸುಗಳಿಗೆ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಿದೆ, ಭವಿಷ್ಯವಿದೆ. ತನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಪರಿಶ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಭಿಕೆಯಿಷ್ಟವನಿಗೆ ಕನಸು ಕಾಣುವುದು ಎಂದೆಂದೂ ಅಪರಾಧವೇಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ತಾನೇ ತಿಳಿಯದವನು ಕಾಣುವ ಕನಸು ಮಾತ್ರ ನೀರುಗುಳ್ಳಿಯಂತೆ ಒಂದೆಡುಹೋಗುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಿಯ್ಯಾದ್ದು. ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವಾಳುವ ತಿರುಕಣಂತೆ ಕರಗಿಹೋಗುವಂಥ್ರು.

ಗಿರ್ಲ್‌ ಕಾನಾರಾದರ 'ಟಿಪ್ಪಿನ ಕನಸು' ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕನಸುಗಾರ ಟಿಪ್ಪಿನ ಬಗ್ಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಟಿಪ್ಪಿ ಬರೆದಿದ್ದುತ್ತಿದ್ದ ಎಂಬ ಬಳಿಪುಗಳಿವೆ. ಶಕ್ತಾದ ಯುದ್ಧನೊಂದಿಗೆ ಪಡೆ, ಲಾಭ ತರುವ ರೇಣ್ಣ ಬೆಳೆ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದು. ಶಕ್ತಾದ ಅರಸನು ಕಾಣುವ ಕನಸಿನ ಈರೆಲೆಗೆ ಅಡಕಡಿಗಳಾವಾಗುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯನೊಬ್ಬನ ಕನಸಿಗೂ ಅಪಾರಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಾಮಾಜಿಕವನ್ನು ಅಧರಿಸಿ ಕನಸು ಅರಳುತ್ತದೆ ಮುದುಡಿ ಹೊಗುತ್ತದೆ.

ಮೊನ್ಯೆ ತಾನೆ ಬಾಲಿಪುಡಾನ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ನಟ ಸುಶಾಂತ್‌ ಸಿಂಗ್‌ ರಚನ್‌ತಾ ಗೆಟಿಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಬೆಲುವು, ಪ್ರತಿಭಿ, ಯೋವನಗಳ ಸಂಗಮವಾಗಿದ್ದ ಸುಶಾಂತ್ ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಜಿವೆ ತುಂಬಿತ್ತಿದ್ದ ನಟ. ವರಯಾಸ್ಥ ಎವತ್ತರ ನಟರಿನ್ನು ಇತ್ತ, ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಮ್ಯಾನರಿಸಂ, ಮೇಕಪೋಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ತೇಲುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರುವ ಹೇಳ ಮಳೆಯ ನೀರಿನತೆ ಬಾಲಿಪುಡಾಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟವನು. ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರತಿಯಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಾ

ಅದರದೇ ಆದ ಪ್ರಭು ಸಂಹಿತೆಯೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಅಂದರೂ ವಲ್ಲಾನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಆಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ತೇಲು, ಮುಳುಗುಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸುಶಾಂತ್ ಸಿಂಗ್ ಹೋರಾತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಟಸಯಲ್ಲಿ ನೆಲ ಗುಡಿ ನಿರು ಬರಿಸುವ ಸಾಮಾಜಿಕವಿದ್ದ ಸುಶಾಂತ್ ಸೋತ್ತಿದ್ದು ಎಲ್ಲಿ?

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇವಲ ಸುಶಾಂತನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಿತವಲ್ಲ. ಕಲೆಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೇರುಬಿಟ್ಟ, ಅದರ ಬಳಹೂರಾಗುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅರೆದು ಕುಡಿದ ಪ್ರಾಚಿನ, ಅವಾಚಿನರ ಮುಂದೆ ಇಂತಹ ಹೋಸಬರು ತಲೆಯಿತ್ತುವಾದರಾದೂ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಪ್ರತಿಭೆ ಇಂದ್ರವನು ಎಲ್ಲಿ ಎಕೆದರೂ ಎಫ್ಲು ನಿಂತು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ, ಮೋಳಕೆಯೊಡೆಯುತ್ತಾನೆ, ಚಿಗೊರೊಡೆಯುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಈಗ ವಯಸ್ಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಭೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಹಿನ್ನೆಲೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ತೂಕ ಹಜ್ಜಾಗಿಯೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ನಾವು ಕೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕನ್ನಡದ ಜಲನಚಿತ್ತ ಹಾಗೂ ರಾಗಾಂಶಾಮಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇಂತಹ ಪ್ರಾಚಿನರಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಾಚಿನರಿಂದ ಕೆಲವರು ಹೋರನೋಟಕ್ಕೆ ಸೆಕ್ಕುಲರ್ ಎಂದೇ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಎಲ್ಲೇ ದೊಜನ್ಯಾಗಳಾಗಲಿ, ಕಾನಾನು ಭಂಗವಾಗಲಿ ಶಕ್ತಿಣಿ ಸಹಿ ಏರ್ವಣಿಯಾದ ಹೇಳಿಕೆಯಾದ ಪ್ರಾಚಿನವರು ದ್ವಿನಂದಿನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ಅಗಾಧವಾದ ಶಕ್ತಿ ಲಂಜು ತುಂಬಿಕೊಂಡವರು. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯ ಹುಡುಕಿಬಂದ ಹಲವು ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಯುವಕರಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಾಚಿನರು ಜಾತಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ನಿರ್ಳಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಪೂರ್ಣವಾದುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದು ಇವರ ನಿತ್ಯ ನರಳಿಕೆ.

- ಜೀವನ ಎಷ್ಟೇ ಕವ್ಯದ್ವಾಗಲಿ, ಆದೆಪ್ಪು ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ ನನಗೂ ಇದೆ.

-ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಇಬ್ಬನ್

- ಹಡಗು ಮುಳುಗುವವರೆಗೂ ಆಶೆ ಬಿಡಬೇಡ. -ಜೆ.ಆರ್. ಲೋವಲ್

- ಯಶಸ್ವಿನ ಶಿಲ್ಪ ಬೆಳದಿಗಳು ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಪ್ರಯತ್ನವಿಂದ ಅವಿಂದ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಸದಾ ಬೆಳಗಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು.

-ಸ್ವಾಮಿ ವಿಷ್ಣುವಾಸಂದ

ಈ ಯುವಕರೆಲ್ಲಾ ಬುದ್ಧಿವಂತರೇ ಆಗಿದ್ದು ಸುಶಾಂತ್ ಸಿಂಗ್ ರಚನ್‌ತಾ ಸಂಬಂಧಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವೇಗದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಓದಲೇಳಿಸುತ್ತಾ ಮುಗ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಇಂತಹುದೇ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ನಗ್ಗ ಸ್ತೋವನ್ನು ಎದುರಿಸಲಾರದೆ ಸಾವಿಗೆ ಶರಣಾದ ರೋಹಿತ್ ವೇಮುಲ ನೆನಪಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಬರೆದಿಟ್ಟ ಕೊನೆಯ ಪತ್ರ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ದೇಹಕ್ಕೆ ಏರಣಿದ್ದ ಕಂಡಕವನ್ನು ತೆರೆದಿದುತ್ತದೆ.

ಅವನು ಆ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಿಗೆ ಬರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ 'ಯಾರ ಮೇಲೂ ನನ್ನ ದಾರುಗಳಿಲ್ಲ. ಅದೇನಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ. ನನ್ನ ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಶರಿರದ ನಡುವೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಅಂತರ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ವಿಜ್ಞಾನದ ಬರಹಗಾರನಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕಾಲ್ರ್ ಸಗಾನ್ ತರಹ. ನಾನು ವಿಜ್ಞಾನ, ನಕ್ಷತ್ರ, ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಬ್ರಿಹಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ವಿಜ್ಞೇದಿತರಾದ ಜನರನ್ನು ಬ್ರಿಹಿಸಿದೆ. ನಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳು ಸೆಕೆಂಡ್ ಹ್ಯಾಂಡ್. ನಮ್ಮ ಶ್ರೀತಿ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬಣ್ಣ ತುಂಬಲಾಗಿದೆ. ನೇಯಿದೆ ಯಾರನ್ನು ಬ್ರಿಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅರಿವಾಗಿದೆ.'

ಸುಶಾಂತ್ ಆಗಲಿ, ವೇಮುಲನಾಗಲಿ ಕೇವಲ ಒಂದು ನಿರ್ವಿಪ್ರವರ್ಗಕ್ಕೆ, ಜಾನಾಗಕ್ಕೆ ಸೆರಿದವರಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೊರುವಿಲ್ಲ. ಆಕಾಶದೇಗೆ ಹಾರುವ, ಮಂಗಳರಹಕ್ಕೆ ಯಾನ ಮಾಡುವ, ನಕ್ಷತ್ರದೇಗೆ ಕೈಚಾಚಿರುವ ನಮ್ಮ ಹೌಸಕಾಲದ ಆಧುನಿಕ ಭಗೀರಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿನವಿಗಿಂತ ಬುದ್ಧಿವಂತರೂ, ಪ್ರತಿಭಾವಂತರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ವೇಗದ ನಡಿಗೆಯೇ ಮಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಮಹಕ್ಕಾವಾದನಿನ್ನ ಸಾಧಿಸುಕೆಂಬ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯೇ ಅವರಿರುವ ಅಡೆತಡೆಯಾಗಿದೆ. ಹಿಗಾಗಿ ಈ ಎಷ್ಟಾ ಅನಿರ್ಣಿತ ಸಾಪ್ತಗಳು ನಮ್ಮನ್ನ ದಿಕ್ಕುಗೆಡಿಸುತ್ತವೆ. ಚಡವಡಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

■ ಅಮೃತಮತಿ

ಮಾತೇ ಮುತ್ತು

- ನಿತೀಯಿಲ್ಲದ ಧರ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮ, ಧರ್ಮ-ನಿತೀ ಇವರಡೂ ಎಷ್ಟೇ ಬೆಳ್ಳಿಗಳಿದ್ದಂತೆ.

-ಮಾಹಾತ್ ಗಾಂಧಿ

- ಸಣ್ಣ ಮುಳುವನ್ನು ಸ್ಯಾಫಿಸಲಾರದ ಮಾನವ ನೂರಾರು ದೇವರುಗಳನ್ನು ಸ್ಯಾಫಿಸುತ್ತಾನೆ.

-ಮಾಂಟೆಯ್

- ಗಂಡ ತನಗೆ 'ತಿಳಿದುದನ್ನು' ಹೇಳಿದರೆ, ಹೆಂಡಿ ತನಗೆ 'ಹಿತವಾದುದನ್ನು' ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.

-ರೂಪೋ

-ಪೆಲನ್ ಕೆಲರ್